

Ἰταλικῶν ἐν Ἄρτῃ, κατὰ τὴν θείαν Ἁγίαν Μητῆν, τὸ ὅποιον οἱ Ἄρταῖοι ἀγνωμόνως δὲν ἀπεκάλεσαν εἰσέτι *Μαριουλάκιον* πρὸς ἀνάμνησιν ἐκείνου, ἀνευ τοῦ ὁποῦ ἢ κατὰστασις αὐτῶν σπουδαίως θὰ διέφερε. Καὶ ὁ διάδοχος τούτου *Σωφρόνιος*, ὁ *Βυζάντιος* (1848—1864) πολλὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετὰ τοῦ πρωτοσυγγέλου αὐτοῦ *Σωφρόνιου τοῦ Χρηστίδου*, ὡς εἴπομεν, διαπράξαντα, ἀφαιρῶντες τὴν διαχείρισιν τῶν Μονῶν ἀπὸ τῶν χειρῶν ἡγουμένων καὶ εἰς ἐκμίσθωσιν τὰς προσόδους αὐτῶν παραδίδόντες. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίῳν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατήρει ὁ ἱεράρχης οὗτος ἐν τῇ Σχολῇ Πρεβεζικῆς δύο ὑποτρόφους, χορηγῶν ἐκάστῳ ἀνὰ 40 γρ. τὸν μῆνα. Καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐν Πρεβεζῇ Θεοφανείου Σχολῆς οὗτος ἐτ. ἀπὸ τοῦ 1860—1863 τάλληρ. 10 ἐχορήγει ὑπὲρ δὲ τῆς συστάσεως Παρθεναγωγείου ἐκεῖ τῷ μὲν 1852 γρ. 800 προσήνεγκε, τῷ 1855 γρ. 1,000. Καὶ ὁ πρωτοσυγγελεὶς αὐτοῦ, ὁ νῦν Ἰωαννίνων *Σωφρόνιος ὁ Χρηστίδης*, ὑπὲρ τοῦ Παρθεναγωγείου Πρεβεζικῆς τάλληρ. 43 προσήνεγκε (1862).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ ὁ Ἰωαννίνων Ἰωαννίκιος ἐκ Μακρυνοῦ τοῦ Ζαγορίου διατήρει ἐπὶ τετραετίαν (1850—1854) ἐν τῇ ἑλληνικῇ Σχολῇ Πρεβεζικῆς ὡς ὑποτρόφος δύο Πρεβεζαίους καὶ ἓνα πάριον, χορηγῶν ἐκάστῳ ἀνὰ 50 γρ. τὸν μῆνα.

B) Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δρυϊνουπόλεως.

Ὁ ἐπίσκοπος Δρυϊνουπόλεως *Κάλλιστος* συνέστησεν (1633) ἐν Ἀργυροκάστρῳ Σχολὴν ἑλληνικὴν, ἣν βαθμηδὸν οἱ εὐγενεῖς μεγαλέμποροι καὶ μεγαλοκτηματῆαι Ἀργυροκαστρίται—μετὰ τῆς Ἑνετίας συναλλαττόμενοι—σπουδαίως ὑπεστήριξαν. Τὴν Σχολὴν ταύτην βραδύτερον διαλυθεῖσαν ἐπανήγαγεν εἰς τὴν ζωὴν (1789) ὁ λόγιος καὶ ζηλωτὴς ἐκ Μετσόβου ἐπίσκοπος *Δοσίθεος* μετὰ κόπου πολλοῦ ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῶν πολιτῶν. Διὸ πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἀπεκάλεε αὐτοὺς ἐχθροὺς τῆς παιδείας καὶ φίλους τῆς διχονοίας. Προέστηκε δὲ τῆς Σχολῆς ταύτης *Κωνσταντῖος* τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ διατήρει αὐτήν. Καταστραφείταν δὲ ἐπὶ τῆς